

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. W. i Z. W.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2006 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa T. B.

przeciwko A. W. i Z. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2008 r.,
zażalenia A. W. i Z. W. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 czerwca 2008 r.,
sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 19 czerwca 2008 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem tego Sądu z dnia 16 grudnia 2006 r. [wydanym w sprawie I A Ca (...)], wniesioną przez A. W. i Z. W. Uznał, że skarga ta nie opiera się o ustawową podstawę wznowienia powołaną przez skarżących (art. 403 § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucili naruszenie art. 410 § 1 w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. przez ich błędną wykładnię i wnieśli o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny stwierdził, że skarga o wznowienie postępowania nie opiera się o ustawową podstawę wznowienia, gdyż rzeczywistą podstawę wznowienia stanowią fakty i dowody powstałe po zakończeniu postępowania, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania. Z tego względu nie mają one cech faktów i dowodów „wykrytych” w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Gdyby istotnie podstawę skargi o wznowienie postępowania stanowiły fakty i dowody powstałe po wydaniu przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyroku z dnia 16 grudnia 2006 r. ocena ta byłaby usprawiedliwiona. Utrwalony jest bowiem pogląd, że podstawę wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c. mogą stanowić tego rodzaju fakty i dowody, które istniały w toku postępowania ale nie były stronom znane i zostały wykryte dopiero po zakończeniu postępowania. W rzeczywistości jednak, co wynika z treści skargi o wznowienie postępowania, podstawą skargi o wznowienie było twierdzenie, że po zakończeniu postępowania w sprawie I ACa (...) skarżący uzyskali wiedzę, że czynność przeniesienia praw z weksla (indos), który stanowił podstawę uwzględnienia powództwa, była pozorna. Skarżący podkreślili wyraźnie, że w ich ocenie pozorność czynności należy oceniać w płaszczyźnie okoliczności faktycznych. Indos został dokonany w dniu 5 września 2005 r. Nie może budzić zatem wątpliwości, że skarżący jako podstawę wznowienia powołali fakt, który miał miejsce w toku postępowania w sprawie i według ich twierdzeń nie był im znany w toku postępowania. Odrębnym zagadnieniem jest natomiast, że skarżący powołali również inne okoliczności faktyczne i dowody dla wykazania, że indos był czynnością pozorną. W tym zakresie ograniczenia wynikające z art. 403 § 2 nie mają zastosowania, gdyż odnoszą się jedynie do podstawy wznowienia, a nie faktów i dowodów mających służyć wykazaniu, że podstawa wznowienia rzeczywiście zachodzi.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁵ § 1 k.p.c.